

Udvalget Vedrørende Videnskabelig Uredelighed
inden for sundhedsvidenskabelig forskning
c/o Styrelsen for Forskning og Innovation
Bredgade 40
1260 København K
Att.: Landsdommer Henrik Gunst Andersen

ADVOKATPARTNERSELSKAB
WWW>NNLAW.DK

FREDERIKSBERGGADE 16
1459 KØBENHAVN K

CVR. NR. 32 30 33 74

TEL +45 33 11 45 45
FAX +45 33 11 80 81

ELA@NNLAW.DK

10. FEBRUAR 2014
REF. 62.480

Sendes pr. mail til sekretariatet og med alm. post

KLAGE OVER OVERLÆGE, PROFESSOR, DR. MED. BENTE KLARLUND PEDERSEN

Vedlagt fremsendes min klients brev af. d.d. til UVVU's formand med bilag i form af en udvidet version af hendes tidligere redegørelse "Til hvem det måtte angå", hvor der er indføjjet supplerende information i kursiv. Som det fremgår, kan min klient bekræfte, at den gengivelse af fakta vedrørende biopsimaterialet i artikel 6, 7 og 10, der er angivet med kursiv i UVVU's brev til mig af 3. ds. er korrekt.

I nævnte brev anføres, at udvalget vil overveje om nye oplysninger berettiger en genoptagelse af sagen. Det tilføjes, at "Du og din klient vil i så fald få mulighed for at kommentere på udvalgets eventuelle reviderede vurdering". Jeg antager, at dette indebærer, at efter genoptagelse vil afgørelsen af 18. december 2013 enten blive fastholdt (jeg nævner alene dette som en rent teoretisk mulighed – det er jo udelukket, den kan fastholdes) eller der bliver udarbejdet et nyt udkast til afgørelse til erstatning for afgørelsen af 18. december 2013, og at jeg og min klient vil få et sådant udkast i høring, og at vi evt. på ny kan anmode om foretræde.

Fra udkastet til afgørelse af 25. juni 2013 til afgørelsen af 18. december 2013 skete der meget store ændringer i UVVU's vurdering af sagen. Hverken jeg eller min klient fik lejlighed til at kommentere disse ændringer i form af et nyt udkast eller foretræde. Vi vil derfor i høj grad hilse det velkomment, at få lejlighed til at kommentere et nyt udkast til afgørelse i dets helhed.

Med venlig hilsen

Eigil Lego Andersen

10. februar 2014

Kære Henrik Gunst Andersen.

I det jeg henviser til dit brev af 3. februar 2014 til min advokat, hvor i du stiller en række konkrete spørgsmål, samt til dine udtalelser til medierne i ugerne forinden, fremsendes hermed nye oplysninger, kommentarer og supplerende bemærkninger vedrørende UVVU's afgørelse af 18. december 2013.

Jeg har noteret mig, at du til videnskab.dk har sagt, at *"sagen står helt åben, når man genoptager den. Så vi har mulighed for at lave det hele om, hvor de nye oplysninger kan berettige til det. Det er formålet med det."*

Jeg vil derfor benytte lejligheden til at besvare dine konkrete spørgsmål samt til at fremlægge nye fakta og væsentlige argumenter til belysning af hele sagen. Af hensyn til overskueligheden har jeg valgt at supplere det respons, jeg udformede under overskriften "til hvem det måtte vedrøre", og som du henviser til, med en række afsnit skrevet i kursiv, som jeg kalder "supplerende information". Jeg håber, at du og udvalget vil læse dette med friske øjne, og jeg står naturligvis til rådighed med yderligere information og uddybning.

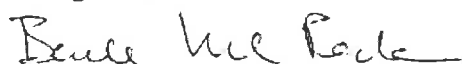
Det er helt åbenbart, at UVVU har rettet henvendelse til to videnskabelige tidsskrifter og på et absolut forkert grundlag anmodet om, at to artikler skulle tilbagetrækkes eller berigtiges. Begge tidsskrifter konkluderer også på eget initiativ, at UVVU har begået fejl i sin vurdering, og at artiklerne ikke skal tilbagetrækkes. Dette bør naturligvis have stor betydning for vurderingen af min sag, og jeg tillader mig at mene, at dette alene berettiger til, at min sag skal genoptages.

Men det er ikke kun i forhold til disse artikler, at UVVU ikke har grundlaget i orden for sin afgørelse. Kritikken af begrebet "selektion" i denne sag bygger på en lige så klar misforståelse – og burde lige som forholdet omkring de to ovenstående artikler helt afvises og udgå af afgørelsen. Jeg skal samtidigt anmode udvalget om at gøre sig klart, at forskning vedrørende integrativ fysiologi ikke kan forstås eller tolkes med de samme standarder, der gælder for epidemiologisk eller klinisk forskning. Jeg har uddybet dette i det vedlagte skriv.

Ligeledes savner kritikken af forholdet omkring "manglende krydsreferencer" grundlag i den danske og internationale videnskabelige praksis, som mange anerkendte forskere også allerede har gjort UVVU opmærksom på. Jeg skal derfor igen anmode dig og udvalget om at overveje konsekvenserne for dansk forskning, når UVVU opsætter nye standarder for uredelighed, der betyder, at talrige danske forskere kan risikere at få en uredelighedsdom. Jeg håber derfor, at denne del vil blive læst med nye øjne og at I vil konkludere, at det giver anledning til så megen tvivl om afgørelsen, at det enten bør udgå eller vurderes helt på ny.

Jeg har noteret mig, at UVVU efter det første udkast til afgørelse imødekom mine indsigelser på en lang række punkter, og jeg vil gerne opfordre til, at dette sker igen, og at min sag bliver genoptaget.

Venlig hilsen

Bente Klarlund Pedersen

10. februar 2014

Kort baggrund

Den 18. december 2013 offentliggjorde Udvalgene vedrørende Videnskabelig Uredelighed (UVVU) sin afgørelse af tre klager, der alle vedrører undertegnede. Den ene af de tre klager havde jeg selv den 2. april 2011 rejst overfor Milena Penkowa for billedmanipulation i fire artikler. Her fandt UVVU, at min klage var berettiget. Den anden klage var rejst af professor Jamie Timmons den 18. april 2011 mod undertegnede og en række kollegaer med påstanden om videnskabelig uredelighed. Denne sag blev afvist af UVVU. Den tredje klage blev rejst af professor Henrik Galbo mod undertegnede den 19. juli 2011 med en påstand om videnskabelig uredelighed i 12 artikler. UVVU's konklusion er, at der i 6 af artiklerne er begået videnskabelig uredelighed. Afgørelsen kan læses i sin fulde ordlyd på: <http://fivu.dk/forskning-og-innovation/rad-og-udvalg/udvalgene-vedrorende-videnskabelig-uredelighed/afgorelser/2013/anonymiseret-afgorelse-af-18-december-2013-sag-nr-2.pdf>

Inden der forelå en endelig afgørelse, udsendte UVVU i juni 2013 et foreløbigt udkast til afgørelse, som også medierne kunne få fuld aktindsigt i. Det foreløbige udkast til afgørelse samt mit høringssvar kan læses her:

<http://www.forskeren.dk/wp-content/uploads/Udkast-til-afgorelse-i-UVVU-sag.pdf>

http://universitetsavisen.dk/files/universitetsavisen.dk/uvvu_1_juridisk_del.pdf

http://universitetsavisen.dk/files/universitetsavisen.dk/uvvu_2_faglig_del_afsluttende_bemaerkninger.pdf

Generelt om klagerne

UVVU's afgørelser har været to og et halvt år undervejs og har affødt megen omtale i medierne og diskussion i videnskabelige kredse. Jeg har gentagne gange beklaget, at jeg ikke opdagede den af Milena Penkowa udførte billedmanipulation, og jeg har også beklaget, at der i enkelte artikler var sket utilsigtede fejl, som jeg efterfølgende har taget ansvar for at rette. Den beklagelse står jeg ved.

Det er imidlertid fortsat min opfattelse, at der er en afgørende forskel på at snyde og at begå utilsigtede fejl, og derfor har jeg gjort opmærksom på, at de påpegede fejl havde en karakter, som ikke kunne sidestilles med uredelighed.

Jeg har således set frem til afgørelsen af 18. december, fordi der derved kunne sættes et punktum for et langstrakt forløb, da UVVU's afgørelse ikke kan ankes og således skal betragtes som endelig. Med tanke på det lange forløb og de mange ressourcer, der er blevet brugt på at belyse denne sag, så burde man kunne forvente, at den endelige afgørelse ville være korrekt og uangribelig. Dette er desværre ikke tilfældet, da der er såvel formelle som konkrete og faktuelle fejl i afgørelsen, som kunne have været undgået.

Afgørelsen af 18. december 2013 adskiller sig markant fra det foreløbige udkast til afgørelse af juni 2013. En række punkter, som ifølge udkastet var uredelige, er nu frafaldet, men jeg dømmes nu for forhold, der ikke har været i høring, og som jeg således ikke har haft lejlighed til at kommentere. Dette er kritisabelt, fordi UVVU samtidig gør sig skyldig i misforståelser og fejl, der kunne være undgået, hvis jeg havde haft mulighed

for gennem foretræde at føre en dialog med UVVU, eller i det mindste havde modtaget et opdateret udkast til kommentering, hvor de nye anklager og præmisser havde fremgået. Jeg havde anmodet om foretræde for UVVU, men mit ønske herom blev afvist.

Det er min opfattelse, at dette er en sag, der ikke kun har betydning for undertegnede, men også har væsentlige afledte konsekvenser for udøvelsen af forskning i Danmark. Jeg har derfor skrevet dette dokument med mine kommentarer til afgørelsen af 18. december 2013 med henblik på at kunne informere dem, der har interesse i sagen.

Jeg vil i det følgende påpege fire væsentlige kritikpunkter ved UVVU's afgørelse.

De fire kritikpunkter af UVVU's afgørelse

1. UVVU tager fejl af årstal for rækkefølgen af forsøg i tre artikler og begår derved en alvorlig faktuel fejl vedr. selektion.

UVVU har misforstået årstallene for og rækkefølgen af de forsøg, der omtales i artikel 6, 7 og 10. I artikel 6 og 7 fra henholdsvis 2005 og 2006 indgår der 7 personer, der får udtaget muskelbiopsier fra både arm (*m. triceps*), lår (*m. quadriceps*) og underben (*m. soleus*). Det er disse muskelprøver fra de samme 7 personer, der har været anvendt til testning af forskellige hypoteser i hver sin artikel. I artikel 10 fra 2007 indgår der 14 personer, idet der i denne artikel adderes 7 nye personer til de oprindelige 7. UVVU beskylder forfatterne for at selektere blandt de 14 forsøgspersoner fra 2007 til artiklerne i 2005 og 2006. De begår således selv på egen præmis den helt åbenbare fejl at vende tidsaksen og antager, at der selekteres fra de 14 (2007-populationen) til de 7 i de artikler, der er publiceret i 2005 og 2006. Det er lige omvendt. Der er medtaget yderligere 7 personer i 2007-undersøgelsen.

I udkastet til afgørelse af juni 2013 havde UVVU ræsonneret sig frem til, at de 14 forsøgspersoner i artikel 10 var nogle andre end de 7 i artikel 6 og 7. Jeg gjorde i mit høringssvar opmærksom på, at det ikke var tilfældet. I klagen var det anført, at de 14 forsøgspersoner var de 7 "gamle" plus 7 nye, hvilket jeg lod stå uimodsagt, da det var korrekt. Der er absolut ikke tale om, at en gruppe på 14 ved uoplyst selektion er skåret ned til 7, men om det modsatte.

UVVU har efter sin afgørelse rettet kontakt til tidsskrifterne vedr. de aktuelle artikler. Et af tidsskrifterne (JAP) har kontaktet forfattergruppen og udbedt sig en forklaring vedrørende artikel 7. Jeg er hverken første-, sidste- eller korresponderende forfatter, men mine kolleger, dvs. Peter Plomgaard, der er førsteforfatter og korresponderende forfatter og Henriette Pilegaard, der er sidsteforfatter, har svaret tidsskriftet, at der er tale om en fejl fra UVVU's side. Disse forfattere vil for egen regning udrede denne sag, hvor de uforvarende er blevet anklaget for uredelighed.

Dette anklagepunkt har ikke været i høring hos hverken indklagede eller medforfattere og var hverken rejst i den oprindelige klage eller indeholdt i den foreløbige afgørelse.

Supplerende information

Der henvises til korrespondance og materiale indsendt af Peter Plomgaard og Henriette Pilegaard til Københavns Universitet 19. januar 2014 og senere fremsendt af KU til UVVU, hvorefter det fremgår, at UVVU har begået alvorlige faktuelle fejl. Begge tidsskrifter afviser således, at der er tale om fejl endsige uredelighed i artikel 6 og 7. UVVU har allerede modtaget materiale herom.

UVVU's brev af 3. feb 2014 vedrører artiklerne 6, 7 og 10. UVVU's gengivelse skrevet med kursiv er korrekt.

*Der indgår i alle artiklerne muskelbiopsier udtaget fra mennesker. Det er helt unikt, at der fra samme forsøgspersoner udtages muskelbiopsier fra både *m.triceps* (bag på armen); *m.quadriceps vastus lateralis**

(låret) og m. soleus (bag på underbenet). Vi er ikke bekendte med, at man andre steder i verden udførte denne type af invasive humane eksperimenter på det tidspunkt, hvor vi gjorde det.

Når en muskelbiopsi er udtaget, vurderer vi hurtigt dens størrelse og prioriterer herefter væv. I det omtalte studie prioriterede vi væv til indlejring (immunhistokemi), væv til real-time PCR og væv til proteinbestemmelse. Indholdet i de to sidste glas er i princippet ens og de bliver i begge tilfælde nedfrosset i flydende nitrogen og opbevaret på samme måde. Det svarer til, at man nedfryser en biologisk prøve i to aliquots.

Forsøgsarkene blev indsendt til de videnskabelige tidsskrifter udelukkende for at dokumentere datoer for forsøgene. De repræsenterer ikke resultater, men en simpel oversigt over indlejret materiale samt en oversigt over i hvilke glas, det øvrige materiale er nedfrosset. Ved den umiddelbare håndtering af vævet kan man ikke altid med øjet vurdere, om der er materiale nok til alle analyser. Fra prøver mærket "PCR" kan man imidlertid udføre både real time PCR- og protein-bestemmelse (såfremt materialet viser sig at være tilstrækkeligt). For alle 14 personer var det muligt at udføre både PCR- og protein-bestemmelse (Western-blot), hvilket også blev gjort.

Hvis muskelbiopsien var stor blev den således delt i 3 prøverør, mærket "Histo", "PCR" og "Protein". Hvis biopsien var lille, blev den delt i 2 dele. "Histo" delen blev indlejret særskilt og resten af biopsien frosset i flydende nitrogen i enten prøverøret mærket "PCR" eller "Protein". Derved kan man, når alle biopsierne er udtaget danne sig overblik over materialet. Man kan derfor ikke konkludere, at når der ikke er sat kryds i eksempelvis "Protein" eller "PCR", er denne analyse ikke udført. Dette gælder for:

- Forsøgsperson 3 for vastus og solues i feltet "Protein".
- Forsøgsperson 5 for triceps i feltet "Protein".
- Forsøgsperson 14 for triceps i feltet "Protein".

Ved person 5 er skrevet "minus" ud for soleus biopsien, da det ikke lykkedes at udtage denne biopsi, og da den derfor aldrig har eksisteret. Dette er bemærket af Henrik Galbo vedr. artikel 7 og kommenteret af UVVU i den endelige afgørelse side 60, hvor der står "Udvalget finder i det konkrete tilfælde, at udeladelse af denne detalje ikke indebærer en så alvorlig mangel i den pågældende beskrivelse, at der er grundlag for at karakterisere den foreliggende beskrivelse som så mangelfuld, at den er udtryk for et alvorligt brud på god videnskabelig praksis". Vi har heller ikke i artikel 10 angivet den detalje, at een (1) ud af i alt 42 mulige biopsier ikke lykkedes. Det ville have været korrekt at anføre dette, men det er, som UVVU også beskriver det, ikke en alvorlig mangel.

Ved forsøgsperson 9 er der i forsøgsoversigten ikke udfyldt hverken "Histo", "PCR" eller "Protein" ud for soleus. Felterne er ikke blevet udfyldt, men forsøgsperson 9's soleus biopsi er blevet udtaget og analyseret for både PCR og Protein i artikel 10.

For alle 14 personer (3 biopsier fra hver person bortset fra den ene person, hvor der manglede biopsi fra soleus musklen) er alle prøver analyseret for PCR og protein (Western). Der er udelukkende udført immunhistokemi for IL-15 for de første 7 personer, idet analyserne var vellykkede, og yderligere undersøgelser ikke ville øge den statistiske styrke, da der ikke er tale om en kvantitativ undersøgelse per se. Formålet var udelukkende at verificere, om IL-15 var udtrykt i muskelcellerne.

I artikel 10 er det helt korrekt angivet i Figur 1, at mRNA og protein (Western blotting) var udført for n=14 og i Figur 2, at IHC var udført for n=7. Som det fremgår af artiklens Tabel 1 er der tale om et ualmindeligt homogent forsøgsperson-materiale. Det er indlysende, at gruppen på 7 umuligt kan have en bare tilnærmelsesvis ændret forsøgspersonkarakteristik i forhold til de 14, hvilket da heller ikke var tilfældet. Derfor er der ikke indført en ekstra tabel over de 7 personers karakteristika.

Konklusion: Vedrørende artikel 6 og 7, kan jeg således tilbagevise klagen om selektion. Jeg mener, at jeg derudover har svaret tilfredsstillende på spørgsmål vedr. artikel 10. Der er ikke tale om selektion i nogen af artiklerne.

2. UVVU drager en fejlagtig konklusion om selektion i en artikel

Det forhold, at vi i et forsøg har udført nogle analyser på alle forsøgspersoner, mens en enkelt analyse blev udført på færre personer (hvilket helt korrekt bliver angivet i artiklens figurtekst), medfører en uredelighedsdom for selektion (artikel 4). Dette er en helt fejlagtig konklusion.

UVVU antager, at rapportering af et undersøgelsesresultat omfattende 11 personer (6, der havde gennemført en fysisk anstrengelse, og 5 i en hvilende kontrolgruppe) i en artikel, der omfatter 18 personer (12 der havde gennemført anstrengelsen og 6 hvilende) er udtryk for en selektion på et uoplyst grundlag. Det er klart, at man kan manipulere forskningsresultater ved kun at medtage "gode" forsøgspersoner, men det er der imidlertid ikke tale om. Forholdet er ganske enkelt det, at det biologiske materiale udtaget fra de 18 personer (der var tale om en vanskelig prøveudtagelse) ikke rakte til, at alle analyser kunne gennemføres for alle forsøgspersoner, og en af analyserne kunne således kun gennemføres på 11 personer (fordelt som nævnt). Det fremgår tydeligt af artiklen, at pågældende del af undersøgelsen kun omfattede 11 af de i alt 18 forsøgspersoner.

Fakta er, at nogle analyser af logistiske grunde ikke kunne udføres på alle forsøgspersoner, et forhold der er særdeles almindeligt forekommende ved humanfysiologiske forsøg, ikke mindst når der er tale om vanskeligt opnåeligt materiale (f.eks. biopsimateriale). Det er snarere undtagelsen end reglen, at man løber tør for materiale på samme tid for alle forsøgspersoner. Det opnåede materiale bør benyttes i videst muligt omfang. I det konkrete tilfælde koncentrerede vi os om at få udtaget muskelbiopsier af en kvalitet, der tillod indlejring til undersøgelse for immunhistokemisk ekspresion af protein. Først derefter opstod et ønske om at underbygge dette fund ved også at udføre målinger for RNA ekspresionen. Materiale til mRNA var imidlertid ikke blevet prioriteret og var derfor kun til rådighed for 11 af de 18 forsøgspersoner. Dette fremgår af artiklen og er endvidere specificeret over for UVVU i høringsvaret.

Da der i de konkrete forsøg, som det tydeligt fremgår af artiklen, er tilstræbt rekruttering af et homogent forsøgspersonsmateriale, er der ikke behov for særskilt beskrivelse af de 11 forsøgspersoner, idet gruppens karakteristika (alder, køn, BMI, træningsgrad) ikke adskiller sig fra de resterende 7 af de 18 forsøgspersoners karakteristika.

UVVU skriver, at dette er udtryk for alvorligt brud på god videnskabelig praksis i lighed med uoplyst selektion eller skjult kassation af egne uønskede resultater. Der er tale om en fuldstændig fejlagtig fremstilling af de faktiske forhold. Alle resultater fremlægges. Der foretages hverken selektion eller kassation af resultater og det videnskabelige produkt er fuldt ud gennemskueligt for læseren.

Det er beklageligt, at UVVU i sin engelske oversættelse af pressemeddelelsen fremsætter et fejlagtigt, misledende og injurierende udsagn, idet de skriver om afgørelsen: "As the lead author of the article, the Defendant was involved in the decision only to take certain readings (results) from a selected part of the total test population".

Supplerende information

Uredelighedsdommen vedrørende selektion er baseret på en fejlslutning. Jeg vedlægger en kronik skrevet af professorerne Niels Borregaard og Thorkild I.A. Sørensen, der understøtter mit argument om, at der grundlæggende er tale om, at UVVU misforstår begrebet selektion.

Vores forskning vedrører integrativ fysiologi. Vores "forsøgsdyr" er mennesker, men vi arbejder i princippet efter samme retningslinjer, som når man laver forsøg med (andre) dyr. Der er tale om unikke forsøg, som for nogles tilfælde ikke kan/ikke bliver udført andre steder i verden. Human integrativ fysiologi kan ikke forstås eller tolkes med de standarder, der gælder for epidemiologisk eller klinisk forskning, hvor man er interesseret i at kortlægge en biologisk eller klinisk variation. At man ikke er i stand til at udføre alle analyser på alle prøver er snarere reglen end undtagelsen i human integrativ fysiologisk forskning. Faktisk mener jeg, at man snarere burde være skeptisk, hvis en forsker inden for vores felt altid havde den samme n-værdi for samtlige analyser. Det er imidlertid uvæsentligt for læseren, hvilken form for teknikalitet, der resulterer i en reduceret n-værdi. Det er ikke normen at angive årsager hertil. Såfremt en reduceret n-værdi ville indebære, at den i omfang reducerede forsøgsgruppes karakteristika adskilte sig fra den oprindelige, ville det være korrekt at indføre en ny beskrivelse af undersøgelsesgruppens karakteristika, f.eks. i form af en tabel eller et nyt afsnit i metodebeskrivelsen, men jeg erindrer ikke, at jeg nogensinde har set, at man har gjort sådan. Inden for den type af integrativ fysiologi, som vi ofte beskæftiger os med, hvor forsøgspersonerne er udvalgt efter kriterier, der sigter mod at etablere en særdeles homogen gruppe, vil det sjældent forekomme, at en reduceret n-værdi medfører, at den reducerede gruppe fremstår med signifikant afvigende karakteristika. Man må naturligvis udlede, at når der ikke er angivet en særskilt beskrivelse af karakteristika for en reduceret gruppe af forsøgspersoner, er det fordi gruppen ikke afviger signifikant fra den oprindelige gruppe.

Jeg vedlægger herudover en række eksempler på, at det er normalt at angive forskellige n-værdier for forskellige analyser uden at angive årsager eller fornyet beskrivelse af forsøgspersongruppen. Det væsentlige er, at n-værdien angives, så læseren bliver opmærksom på den statistiske styrke.

Nedenfor gives eksempler på artikler, der viser at vi følger gængs praksis.

1. Martin Thomassen , Adam J. Rose , Thomas E. Jensen , Stine J. Maabjerg , Laurids Bune , Michael Leitges , Erik A. Richter , Jens Bangsbo , Nikolai B. Nordsborg. Protein kinase Ca activity is important for contraction-induced FXR1 phosphorylation in skeletal muscle. *American Journal of Physiology - Regulatory, Integrative and Comparative Physiology* Published 1 December 2011 Vol. 301 no. R1808-R1814 DOI: 10.1152/ajpregu.00066.2011

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner n=10; Fig.1 n=3; Fig.2 og 3 ingen n-værdi. **Resultatafsnit:** Fig. 4 n=8-10; Fig.5 n=8-10 og n= 8, 9 or 10.

2. Sylow L, Jensen TE, Kleinert M, Mouatt JR, Maabjerg SJ, Jeppesen J, Prats C, Chiu TT, Boguslavsky S, Klip A, Schjerling P, Richter EA. Rac1 is a novel regulator of contraction-stimulated glucose uptake in skeletal muscle. *Diabetes*. 2013 Apr;62(4):1139-51. doi: 10.2337/db12-0491. Epub 2012 Dec 28.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner Healthy, young, normal-weight [26 ± 2 years, 85 ± 2 kg, 184 ± 2 cm, peak VO_2 ($\text{VO}_{2\text{peak}}$) = 58 ± 2 mL $\text{O}_2 \cdot \text{kg body weight}^{-1} \cdot \text{min}^{-1}$] – ingen angivelse af n-værdi. **Resultatafsnit:** Fig.1 n = 8; Fig.3 n = 5-9.

3. Friedrichsen M, Ribel-Madsen R, Mortensen B, Hansen CN, Alibegovic AC, Højbjerg L, Sonne MP, Wojtaszewski JF, Stallknecht B, Dela F, Vaag A. Muscle inflammatory signaling in response to 9 days of physical inactivity in young men with low compared with normal Birth weight. *Eur J Endocrinol*. 2012 Dec;167(6):829-38. doi: 10.1530/EJE-12-0498. Epub 2012 Sep 11.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner normal birth weight (NBW) n= 20; low birth weight (LBW) n=20. **Resultatafsnit:** Fig. 1 NBW n=9-18, LBW n= 9-18; ; Fig. 2 NBW n=13-15, LBW n= 9-13.

4. Alibegovic AC, Sonne MP, Højbjerg L, Bork-Jensen J, Jacobsen S, Nilsson E, Faerch K, Hiscock N, Mortensen B, Friedrichsen M, Stallknecht B, Dela F, Vaag A. Insulin resistance induced by physical inactivity is associated with multiple transcriptional changes in skeletal muscle in young men. *Am J Physiol Endocrinol Metab*. 2010 Nov;299(5):E752-63. doi: 10.1152/ajpendo.00590.2009. Epub 2010 Aug 24.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner n=20;. **Resultatafsnit:** Fig.5 n = 14-20; Fig.6 n=16, n=15 og n=11.

5. Graham TE, Helge JW, MacLean DA, Kiens B, Richter EA. Caffeine ingestion does not alter carbohydrate or fat metabolism in human skeletal muscle during exercise. *J Physiol.* 2000 Dec 15;529 Pt 3:837-47.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner n=10;. **Resultatafsnit:** Fig.1C n = 7.

6. Suetta C, Frandsen U, Jensen L, Jensen MM, Jespersen JG, Hvid LG, Bayer M, Petersson SJ, Schrøder HD, Andersen JL, Heinemeier KM, Aagaard P, Schjerling P, Kjaer M. Aging affects the transcriptional regulation of human skeletal muscle disuse atrophy. *PLoS One.* 2012;7(12):e51238. doi: 10.1371/journal.pone.0051238. Epub 2012 Dec 19.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner Study 1 n=23 (11 Young + 12 Old), Study 2 n=20 (11 Young +9 Old).

Resultatafsnit: Fig.6 n=18 (9 young + 9 old), Fig.7 ikke angivet, Fig.8 Ikke angivet.

7. Hoier B, Passos M, Bangsbo J, Hellsten Y. Intense intermittent exercise provides weak stimulus for vascular endothelial growth factor secretion and capillary growth in skeletal muscle. *Exp Physiol.* 2013 Feb;98(2):585-97. doi: 10.1113/expphysiol.2012.067967. Epub 2012 Sep 7.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner n=9;. **Resultatafsnit:** Fig.1,2,3 and 5 n=8.

8. Hoier B, Nordsborg N, Andersen S, Jensen L, Nybo L, Bangsbo J, Hellsten Y. *J Physiol.* 2012 Feb 1;590(Pt 3):595-606. doi: 10.1113/jphysiol.2011.216135. Epub 2011 Dec 12. Pro- and anti-angiogenic factors in human skeletal muscle in response to acute exercise and training.

Metodeafsnit: Inkluderede forsøgspersoner n=14;. **Resultatafsnit:** Fig.2 n=12, Fig.3 n=9.

Konklusion: Der er ikke på nogen måde foretaget selektion af data. Jeg følger gængs praksis på området.

3. UVVU anvender argumenter i mine egne høringssvar angående uenighed om brug af krydsreferencer til at skærpe konklusionen i den endelige afgørelse, til at jeg nu er forsættligt uredelig vedr. udeladelse af krydsreferencer i stedet for at konkludere, at der tilsyneladende er uenighed i forskningskredse om god videnskabelig praksis på området og uden at fremlægge modargumenter eller modbeviser, hvad angår det "lovmæssige grundlag". Afgørelsen er mildest talt besynderlig.

I UVVU's foreløbige afgørelse fra juni 2013 kritiseres jeg for at have brugt de samme muskelbiopsier til testning af forskellige hypoteser i forskellige artikler uden at angive krydsreferencer. I høringssvaret gør jeg opmærksom på, at der ikke foreligger lovmæssige krav, bekendtgørelser eller andet retsligt materiale, der angiver regler for publikationer, der anvender det samme biologiske materiale til testning af flere hypoteser uden angivelse af krydsreferencer. Der er ikke indeholdt noget krav om krydshenvisninger eller henvisninger den ene vej (fra den senere artikel til den tidligere) i UVVU's vejledninger, heller ikke i den nyeste fra 2009. Der er heller ikke krav om dette i forfatterinstrukser for de relevante videnskabelige tidsskrifter. UVVU forholder sig reelt ikke til denne argumentation, men konstaterer blot, at de har en anden opfattelse af, hvordan Vancouver-reglerne skal tolkes.

Da UVVU's foreløbige udkast til afgørelse blev offentliggjort i pressen i juni 2013 rejste der sig en diskussion om brugen af biologisk materiale og krydsreferencer, som foranledigede en udtalelse og en underskriftsindsamling fra 70 forskere, der offentligt kritiserede UVVU's håndtering af spørgsmålet vedrørende krydsreferencer.

I en rapport, som Forskningsstyrelsens arbejdsgruppe vedrørende forskningsetiske regler skrev i 2003, jfr. rapporten s. 4 står der:

"Det må for den enkelte forsker og for forskersamfundet ideelt stå helt klart, hvad der forstås ved videnskabelig uredelighed, hvilke konkrete forhold, der kan give anledning til, at der rejses en uredelighedssag, og under hvilke betingelser en forsker kan kendes uredelig".

Der er meget stor forskel på UVVU's angivelse i udkastet af, hvad god videnskabelig skik kræver af krydsreferencer og det, der nu fremgår af afgørelsen. I udkastet til afgørelse argumenterer UVVU for, at

udeladelse af en krydsreference kan have metodologisk betydning med henblik på at forstå, hvorledes materialet har været opbevaret, evt. er nedbrudt, etc. I den endelige afgørelse accepterer UVVU min gennemgang af og konklusion om, at der ikke er specifikke metodologiske problemer i vores artikler, der forholder læseren ved at undlade at give krydsreferencer. UVVU klager ligeledes i udkastet over, at udeladelse af krydsreferencer kan medføre massesignifikans, men accepterer i den endelige afgørelse også min tilbagevisning af denne klage. UVVU fremfører nu i stedet i afgørelsen af december 2013 et helt nyt argument, nemlig at det ikke kan udelukkes, at læseren forholder viden ved udeladelse af krydsreferencer, der har videnskabelig betydning.

UVVU argumenterer for, at læseren kan vildledes til at tro, at materialet er selvstændigt og originalt indsamlet, men forholder sig slet ikke til min argumentation om, at dette er irrelevant og at der bør anlægges en biobank-synsvinkel. I de omtalte studier inkluderer vi homogene grupper af raske personer, der gennemgår en nøje defineret protokol. Denne type af særdeles krævende og invasive forsøg vil typisk være tilrettelagt med henblik på at teste 1, 2 eller flere specifikke hypoteser med hvert sit endepunkt. Senere opstår nye hypoteser, der tillader, at det samme materiale kan anvendes til nye formål. Efterhånden vil det biologiske materiale være opbrugt og nye forsøg kan evt. iværksættes med samme protokol og inklusionskriterier for forsøgspersoner med henblik på at opnå en tilstrækkelig n-værdi til nye studier. Det er væsentligt at forstå, at vi i vores konkrete forsøg rekrutterer grupper af *homogene* forsøgspersoner. Vi undersøger altså ikke den biologiske varians, men anvender forsøgspersoner i basale fysiologiske undersøgelser, helt efter samme tradition og metode, som når man udfører lignende fysiologiske studier på f.eks. mus eller rotter. I sidstnævnte tilfælde vil man heller ikke gøre rede for, om dele af et biologisk materiale har været anvendt i tidligere studier til testning af andre hypoteser.

Biologisk materiale, udtaget fra humane forsøgspersoner ofte under for dem belastende forhold, skal udnyttes til sidste muskelfiber eller blodstråbe til belysning af relevante videnskabelige problemstillinger. Alt andet ville være uetisk. Forsøgspersoner, design og de biologiske materialer skal naturligvis præsenteres tydeligt i de videnskabelige publikationer, hvori forskningsresultaterne offentliggøres. Ud fra et videnskabeligt synspunkt er det derimod ikke nødvendigvis interessant, om prøver fra det samme biologiske materiale udtaget under samme forsøgsbetingelser har været brugt eller vil blive brugt til andre videnskabelige formål. Men man kan eksempelvis ønske at forkorte en metodebeskrivelse og derfor henvise til et tidligere studie vha. en krydsreference.

Jeg mener, at det står klart, at der i forskersamfundet hersker stor uenighed omkring eller meget ringe opbakning til UVVU's opfattelse af krydsreferencer. Men i stedet for at give mig medhold eller i det mindste lade tvivlen komme mig til gode, så skærper UVVU derimod overraskende sin vurdering i den endelige afgørelse, og konkluderer nu, at der er tale om forsætlig uredelighed, fordi jeg har argumenteret for, at der ikke findes lovmæssige krav eller bekendtgørelser, der taler om krydsreferencer ved anvendelse af materialer fra samme forsøgspersoner til testning af nye hypoteser. Udvalget skriver således "(Indklagede) har handlet forsætligt, idet Indklagede har anført, at Indklagede er af den opfattelse, at det ikke er påkrævet at sådanne oplysninger eksplicit gives i en artikel. Udvalget lægger således til grund, at Indklagede bevidst har undladt at oplyse om forsøgsmaterialets oprindelse."

Idet jeg henviser til det forhold, at forsøgsmaterialets oprindelse er beskrevet i hver eneste artikel, er UVVU's konklusion helt åbenbart forkert og på det tidspunkt, da artiklerne blev skrevet, var det helt sikkert ikke beskrevet noget sted eller almindelig praksis, at der obligatorisk skulle angives en krydsreference. Det er nemt nok at gøre (forudsat at de andre studier, hvor materialet er anvendt, er publicerede), og når det ikke er sket i de aktuelle tilfælde, er det fordi, det ikke var almindelig praksis og ikke var foreskrevet noget sted. Fremadrettet kunne man naturligvis forestille sig udarbejdelse af guidelines i linje med UVVU's holdning til, hvornår krydsreferencer er påkrævede og hvornår de ikke er, således at når der var tale om samme emnefelt, skulle der gives krydsreferencer, mens dette ikke ville være tilfældet for ikke beslægtede emner. Det ville være naturligt, at dette blev en del af den fremadrettede diskussion, som der er lagt op til

fra ministerielt niveau om god forskningsmæssig praksis herhjemme. Imidlertid er det som eksemplificeret nedenfor vanskeligt klart at definere, hvornår et emne er beslægtet og hvornår det ikke er – og det er under alle omstændigheder udtryk for en besynderlig logik, når UVVU vender mine argumenter imod mig i sagen om krydsreferencer, givet fravær af entydig "lovmæssig" grundlag. Frem for at konstatere, at der åbenbart er så stor uenighed om brugen af krydsreferencer, at man ikke med sikkerhed kan komme til en konklusion, så vælger UVVU i stedet at skærpe sin dom i den endelige afgørelse, idet de dømmer mig for forsætlig uredelighed. Dette sker på trods af, at en lang række anerkendte forskere herhjemme deler min opfattelse af den rette brug af krydsreferencer.

4. UVVU indfører en helt ny graduering af, hvornår udeladelse af krydsreferencer er uredelig. Denne graduering savner hjemmel og må anses for højst tvivlsom.

Jeg redegjorde i høringssvaret for, at min gruppes praksis vedrørende krydsreferencer på publiceringstidspunkterne var i overensstemmelse med gængs praksis. Jeg påviste, underbyggede og dokumenterede mit udsagn ved at fremlægge dokumentation for, at mange forskere, også udvalgets egne medlemmer og den professor, der har indklaget mig, i vidt omfang har benyttet samme biologiske materialer i flere artikler uden angivelse af krydsreferencer i metodeafsnittet, men af og til i introduktionen og/eller i diskussionsafsnittet (se tabeller i høringssvar).

Til forskel fra deres standpunkt i det foreløbige udkast til afgørelse konkluderer UVVU nu i den endelige afgørelse, at det ikke *altid* er direkte uredeligt at udelade krydsreferencer, men for en række af mine artikler vurderer UVVU, at udeladelse af krydsreferencer i metodeafsnittet, men angivelse af disse referencer i diskussionen er uredeligt. Udvalget beskriver for nogle artikler, at der skal gives krydsreferencer, når der er tale om samme videnskabelige emnefelt inden for sundhedsvidenskab og konkluderer, at i artikler, der omhandler proteinudtryk i menneskets muskler som respons på træning er det uredeligt at udelade krydsreferencer (artikel 1, 3, 4 og 5), mens det i artikel 6, 7 og 10, der vedrører protein og mRNA udtryk i forskellige muskelgrupper ikke er uredeligt, at der er udeladt krydsreferencer. I nogle tilfælde (artikel 1, 3, 4 og 5) er det ifølge UVVU en skærpende omstændighed, at der er tale om samme forfattergruppe, mens dette argument ikke fremsættes i andre tilfælde (artikel 6, 7 og 10). Såfremt der er angivet en krydsreference i diskussionen, men ikke i metodeafsnittet, er der ifølge UVVU tale om uredelighed, en praksis der i øvrigt er almindelig som dokumenteret i det tidligere fremsendte materiale (jvf. tabeller i høringssvar).

Denne graduering af hvornår udeladelse af krydsreferencer er uredelig og hvornår det blot er i kategorien "ikke god videnskabelig praksis", er med sikkerhed uden fæste i nogen former for betænkning og den første, man ser af sin slags. Den manglende gennemskuelighed af, hvad der er uredeligt og hvad der ikke er, er i direkte modstrid med, hvad forskningsstyrelsens arbejdsgruppe skrev i sin rapport fra 2003, s. 4:

"Proceduren ved behandlingen af sagerne må være så gennemsigtig som muligt og omgærdet af højst mulig retssikkerhed for den indklagede forsker. ..."

Med UVVU's afgørelse bliver det meget svært at gennemskue for danske forskere i hvilke tilfælde, man retrospektivt kan risikere en uredelighedsdom for udeladelse af krydsreferencer, da UVVU end ikke selv er konsekvent i forhold til de regler, de til lejligheden fremsætter og som ikke blev fremført i forbindelse med udkastet til afgørelse, og derfor heller ikke har været i høring.

Supplerende information

UVVU har ikke i sin rapport kommenteret det forhold, at udeladelse af krydsreferencer er gængs praksis på trods af, at jeg i et omfattende tabel-materiale dokumenterede, at det var tilfældet, også på den måde, hvor UVVU finder det uredeligt (samme forfatterkreds; resultater fra en artikel anvendes til understøttelse eller diskussion af resultater i en anden artikel uden krydsreference i metodeafsnittet). Jeg går ud fra, at

dette er en forglemmelse fra udvalgets side. UVVU må enten imødekomme min argumentation eller se i øjnene, at UVVU med den nuværende afgørelse derved kan berede grundlaget for, at et stort antal forskere kan kritiseres for at være uredelige.

Jeg vil opfordre til, at udvalget når til den konklusion, at når der er stor uenighed om brugen af krydsreferencer, så kan man ikke sige, hvad der er rigtig eller forkert praksis på området. Det kræver en fremadrettet proces, der inkluderer debat i brede forskningskredse. Jeg vil også bemærke, at UVVU's argumentation ikke har været i høring, og det er højest besynderligt, at UVVU netop på dette område vælger at skærpe forholdet til at være "forsætlig uredeligt" fordi jeg fremfører, at den anvendte praksis er helt almindelig og er valgt bevidst.

Om de øvrige uredelighedspunkter i afgørelsen

I forhold til den foreløbige afgørelse frafalder UVVU i sin endelige afgørelse i syv tilfælde mit medansvar for billedmanipulationerne udført af Milena Penkowa (MP), men fastholder, at jeg burde have opdaget manipulationen i et enkelt tilfælde. Jeg erklæres således uredelig i forbindelse med en publikation, som jeg bad om at få trukket tilbage i 2011, da jeg opdagede, at Milena Penkowa havde snydt. Anklagen om grov uagtsomhed i det konkrete tilfælde beror alene på et skøn fra UVVU's side.

UVVU frafalder herudover uredelighedsanklagen fremført i det foreløbige udkast til afgørelse i forbindelse med to artikler, hvor de erkender, at der reelt har været tale om tekniske fejl. I et tilfælde opretholder UVVU imidlertid en anklage om grov uagtsomhed i forbindelse med en fejlagtig beskrivelse af en forsøgspersonsgruppe. Der var i redigeringsprocessen faldet et afsnit ud og vi har derfor allerede i 2011 indsendt til og af tidsskriftet fået antaget en korrektur. Jeg er enig med UVVU i, at det burde være fremhævet i korrekturen, at visse af forsøgspersonerne havde udført 2 timers motionscyklings og andre 3, men efter min opfattelse er denne forskel i forsøgsdesignet en detalje og ikke væsentlig i forhold til artiklens konklusion.

Supplerende information

Under hensyntagen til at der ikke findes nogen form for konsensus om, at sidsteforfatteren har et særligt ansvar, vil jeg gerne fremhæve, at artikel 4 vedrørte MPs hovedforskningsområde: Metallothionein (MT). Det var MPs ide at undersøge for MT, hun udførte som nævnt alene arbejdet vedr. MT-IHC, hun skrev manuskriptet, hun indsendte manuskriptet til publikation, hun stod for hele korrespondancen og manuskriptet udgår fra hendes afdeling. MP var både førsteforfatter og seniorforfatter på denne artikel med henvisning til, at man kan være førsteforfatter og seniorforfatter samtidigt og med henvisning til at MP og undertegnede var akademisk ligestillede. Argumentet vedrørende ledende forsker bør forkastes.

Det er ikke tidligere sket, at medforfattere er blevet dømt for andres svindel. UVVU dømmer mig da heller ikke for at have deltaget i selve manipulationen, men for at have overset en billedmanipulation, der var foretaget af en anden og i et andet laboratorium. Det er heller ikke sket tidligere, hverken nationalt eller internationalt.

Jeg er på det rene med, at jeg ligesom de øvrige medforfattere på artiklen har handlet uagtsomt, men skal venligst anmode UVVU om genoverveje efter hvilke kriterier, de finder, at jeg har handlet groft uagtsomt. Det samme gælder for det forhold, at der i korrekturen til artikel 12 mangler oplysninger om, at nogle forsøgspersoner cyklede i 2 og ikke 3 timer.

Afslutning

Det støder mig, at man kan blive erklæret uredelig, når man ikke har snydt.

UVVU begår en alvorlig formel fejl ved at frembringe nye klager og argumenter, der hverken har været rejst i selve klagen eller er nævnt i den foreløbige afgørelse og således ikke har været i høring. UVVU begår derudover en grov faktuel fejl vedr. selektion og fremsætter anklager om uredelighed uden hjemmel i gældende regelsæt og lovgivning. Samlet set er der så mange alvorlige fejl i UVVU's endelige afgørelse i min sag, at det burde have konsekvenser.

Desuagtet vil jeg oprigtigt beklage den skade som sagen måtte have forvoldt og jeg vil gøre, hvad jeg kan, for at nærværende sag får mindst mulige omkostninger for Rigshospitalet, Københavns Universitet, min forskningsgruppe og de fonde, der støtter vores forskning.

10. februar 2014

Bente Klarlund Pedersen

LÆSERNE MENER

P2-PLUDREN

Nils Frandsen, Louischøj 35, Bagsværd:
Hurral! Endelig en radiolytter (Sten Weidinger, Pol. 12.1), der giver udtryk for utilfredshed med den udløst kvevne og pludren, der tager meget af glæden ved at høre klassisk musik om morgenen i DR's P2. Jeg støtter 100 pct. udsagnet og vil glæde mig, hvis vrøvlene bliver indskrænket og vi kan høre musik i stedet.

KÆRE HERBERT PUNDIK

Niels L.T. Carlsen, Møllemarksvej 27A, Odense:
Jeg har læst din nekrolog over Sharon, der vel i et øjeblik Israels modstykke til amerikanske fastioide general Patton, bortset fra at sidstnævnte ikke begik krigsforbrydelser. At Israel kunne vælge en notorisk fastioide krigsforbryder til leder af den israelske stat er vel stadig et åbent sår i Danmarks forhold til staten Israel. Du skriver, at Sharon ikke ville provokere ved at besæge Tempelberget. Hvor ved du det fra?

Du skriver også om palæstinsk terror og israelsk modterror. Hvad er forskellen? Terror er volden forbyrderne mod menneskeheden, hvem der end begår den.

RET OG FRED

Ole Olsen, Munkesvej 21 B, Roskilde:
Det var et overraskende synspunkt, Politiken fremførte i lederen 13.1. Avisen gjorde sig til talsperson for, at en person med formodet stort ansvar for tortur har gjort sin brødre god igen ved efterfølgende at arbejde for en humanitær organisation. Personen er Carmi Gillon, og han arbejder nu for Peres Center.

Jeg mener at kende de internationale principper for kampen mod tortur ret godt, og jeg er altså aldrig stødt på en vedtagelse i FN om, at udøvere af tortur kan blive straffet, hvis de efterfølgende giver sig til noget fornuftigt.

Tværtimod er det et princip, at udøvere af tortur skal retsforfølges af de lande, der får muligheden for det, herunder f.eks. Danmark. Det undertrykker sagen som et valg mellem ret og fred.

Måtte jeg minde om, at de internationale straffedomstole er blevet til ud af en vurdering om, at retsforfølgelse af krigsforbrydere o.l. er et bi-

drag til fred og absolut ikke det modsatte.

CARMİ GILLON (2)

Stephen Mathiasen, Sankt Annæ Gade 34, København:
Bo Lidgaard (Pol. 13.1.) fortæller for det synspunkt, at det er ægdet jurister, når den tidligere chef for den israelske sikkerhedsstjeneste Carmi Gillon af Anti Tortur Støtteforbundet er blevet politianmeldt for i en periode at have været ansvarlig for den tortur, der udføres af de israelske myndigheder. Chefleders anseelse går på, at vi ikke skal genere en mand, der spiller en vigtig rolle i de fredsbejlebende, der foregår, og at politianmeldelsen på den måde kommer til at gælde fredsprocessen. Så nu vent vi på en liste over, hvilke handlinger og holdninger der friholdes der, der er anklaget for menneskerettighedskrænkelser, fra at stå til ansvar for deres eventuelle uønskede gerninger.

SANDHED OG MENINGER

Travis Tofkær, Kildevejsgade 25, Østerbro:

Under overskriften 'Værn om debatten' (12.1) skriver læseren: «Selvfølgelig er fakta vigtige – men det vigtigste er, at vi frit kan sige, hvad vi mener. Men er det nu så givet en sag? For hvis fakta, sandheden om en ting, til stadighed skal vige for retten til at have og udbrænde meninger om den, så ender vi i det rene postmodernisme, hvor alt bare er meninger, og hvor det ene kan være lige så sandt som det andet, og hvor sandheden i bedste fald befinder sig på Månsens bagside.

ET DIGT OM BARNDOM

Sigge Kaldan, Remstrupvej 17, Silkeborg:
Selvstændighed er altid trods, kreativitet igen et uagtigt ord. Jeg er længst forvandet til læring.

At hjælpe hinanden er også en sag. Det, der var børn, er nu statistiske størrelser. De markerer takst af Pissara for konkurrencestaten. I små Pissara-kolonier fra fødsel til faksura.

NYT MEDIEFORLIG

Jørgen Arbo-Bach, Enhedsistens kulturforfatter:
Vi skal i de næste måneder handle et nyt medieforlig. Det handler om millarder af kro-

ner, som skal fordeles gennem licensmidler, og de fleste af dem går til DR.

Det er godt, når vi nu skal forhandle om, hvad der skal vises i vores tv. Baggrunden er spørgsmålet om, hvorvidt der skal betales en medielicens.

Jeg vil godt afskaffe licensen, hvor de fattige betaler lige så meget som de rige. Jeg går ind for, at vi i stedet vil betale for vores tv gennem skatten. Det er mere socialt retfærdigt. Samtidig går jeg ind for, at vi skal styrke DR. Vi har set de sidste år, at vores public service har haft mangler. Der er skåret på dokumentarproduktioner, og jeg vil prøve at få mere dokumentar.

Vi ved jo godt, at samfundet bliver mere og mere kompliceret. Derfor bør ikke mindst DR styrke sin dokumentar. Det handler jo om, at alle mennesker skal og kan få et overblik over samfundet såvel nationalt som internationalt. Og noget af det vigtigste er, at vi skal holde fast i armslængdeprincippet, så politikerne blander sig udenom.

DF'S MYTEFØRTELLINGER

Zeb Meier Watz, hovedbestyrelsesmedlem af Radikale Venstre:
I beskrivelsen (Pol. 13.1.) af debatten på det radikale nytårsmøde nævnes Radikale Venstre og Margrethe Vestager som de mindst bekymrede over DF og Kristian Thulesen Dahl som mest bekymrede omkring velfærdsturisme.

Men det handler om facts over for myter. Den såkaldte velfærdsturisme har flere gange været undersøgt, og gang på gang har det vist sig, at det er en myte uden hold i virkeligheden.

Men i stedet for at forholde sig til facts har DF igen og igen vist sig som mytemagere, der fremmaner et skræmmebillede af udlændinge.

DR ULTRA

Carsten Nahr Larsen, Hovevej 12, København:
Lige nu har debatten kører om, hvorvidt Danmarks Radio burde lukkes og give plads for fire kommercielle skodkanaler, kan det undre mig, at Politiken endnu ikke har oplyst, at DR åbenbart en kanal for større børn for snart et år siden. DR Ultra viser for tiden 3. sæson af den glimrende egenproducerede dramaserie 'Limbo'. Det kan man bare ikke se i tv-programmet i Politiken. Så går vi på nettet i stedet.

DAGENS CITAT

Tre ligestillingsordførere fra regeringspartierne klynker i et debatindlæg i Politiken over, at de hele tiden må lægge ører til, at regeringen intet har gjort på ligestillingsområdet. Måske glemmer de tre ordførere, at folk, der stemte for et regeringsflak, formentlig troede på, at en ny regering ville indføre tre ligestillingsområder:

– kønskoter i bestyrelser
– øremærket barsel til mænd
– forbyde købesex. Alle tre løfter er opgivet – og derfor skal I nok ikke forvente ros for jeres ligestillingspolitik forløb.

David Trads, journalist.
På Facebook

Danske gymnasieelever må droppe offermentaliteten

UDDANNELSE

LAWANO HIVA NAMO
STUDENT FRA RYSENSTEEN GYMNASIUM
OG ELEV PÅ RØDNING HØJSKOLE

DER ER meget at være ked af, når man i dagens Danmark anno 2014 er en del af det danske uddannelsessystem.

For i følge en undersøgelse, som DGS har lavet, sover hver fjerde gymnasieelev dårligt, 18,9 procent føler sig presset dagligt, 33,8 procent føler sig ofte presset, og 31,5 procent oplever koncentrationsbesvær. Vi kan alle blive enige om, at det ikke er positivt med mange søvnbesvær, de unge, men hvis skyld er det egentlig, at så mange unge har det svært?

Politikeren kunne man i 14.1. læse, at gymnasieelevernes formand, Phillip Dimitsis Lerer, mener, at det skyldes: net

selvudløst pres, der bunder i de forventninger, som vi føler, at samfundet har til os.

Ikke nok med at vi skal høre på den sædvanlige svada om, hvor hårdt vi unge har det, og hvor synd det er for os, så placerer elevformanden endvidere et ansvar hos politikerne i form af krav om slappe adgangskrav til de videregående uddannelser, og da man ikke skal presses, men have det sjovt. For som elevformanden udtaler i samme artikel, så skal: »Det at gå på en uddannelse først og fremmest være sjovt og lærerigt.« Det er netop denne opfattelse af, at uddannelse først og fremmest skal være 'sjov', der er med til at skade det samfund, vi som unge borgere skal leve videre. For selvfølgelig har vi det hårdt, hvis vi forventer, at livet er sjovt og ballade. Jeg forventer jo ikke, at min tidligere 60 år gamle matematiklærer skal stille sig op i timen og holde et stand-

upcomedyshow om differentialtalligninger. Jeg forventer derimod seriøs og faglig undervisning, og af mig må der derfor godt stilles krav om koncentration og flid. Men gymnasiet har i dag forvandet sig til et værested for hvileløse unge, der sidder på Facebook, nægter at læse lektierne og simpelthen ikke kan finde ud af at allereve til tiden.

Bare se på hit på CPH West i Ishøj, hvor man har indført lektiefri undervisning. Man prioriterer simpelthen de svage elever over de stærke i uddannelsessystemet, og så er det ikke et under, at man gang på gang hører gymnasialeer, lektorer og professorer kritiseres os unge for at for langt faglitterat niveau. Og det lave niveau er da også en selvfølge, når man som uddannelsesinstitution udelukkende bliver belønnet for kvantiteten af elever, man spytter ud af uddannelsesmaskinen og intet andet.

Hvor er de rigtige feminister?

LIGESTILLING

CHRIS BJERKNÆS,
MELOEM AF OF UNGDOM NORDSJÆLLAND

HVOR ER DE RIGTIGE FEMINISTER HENNE?

Hvor er den bevægelse, der skal kæmpe for flere kvinder i militæret, flere kvinder i politiet eller flere kvinder på byggepladserne. De eksisterer ikke – for feminis- mens nye generation er en flok elitære snobber, der kun kæmper for de høje stillinger og bestyrelsesposter.

Hverdagens ligestillingsproblemer er værd at kæmpe for, men hvor tit hører

man nogen, der råber højt om prisfor- skellen på mænd og kvinder i natlivet, eller andre steder hvor kvinder bliver po- sitivt særbehandlet.

I kæmper jo ikke for ligestilling – i kæmper for jer selv, for flere penge, for mere magt, for at få mændene med nakken. Ligestilling er blot den løfte- stang, i benytter til at legitimere jeres el- skede kønskamp. Hverdagens sexismen forklarer af en flok, der efterhånden mere ligner mænd end kvinder, der tolker en- hver åbenlys kompliment som sexistisk og mandshadsvindstik. Det er en køns- kamp, ingen opdragelse, ingen løftet pegfinger, men kun kvinder, der råber

og skriger. Der er ingen mænd, der kæm- per for flere mandlige pædagoger, flere mænd i sygeplejerskeuniformen eller fle- re mandlige sossusister. Vi har ac- cepteret, at det ikke er kvalifikationer eller samfundsmønstre, der begræn- ser. Men ene og alene, udelukkende os selv. Enten må man kæmpe for ligestil- ling alle steder, også når det er kvinder, der bliver positivt særbehandlet, ellers må man stikke piben ind, snuppe en tu- dskelt og acceptere, at Gud skabte os til forskellige ting. Den virkelige feministi- ske bevægelse er død, og de tror, de er tilbage, har intet på, se blot på si- dem i 'Kvinde, kend din krop'!

Kejserens nye klæder

PET

EVA SMITH,
PROFESSOR, DR. JUR.

JEG HAR besøgt af en veninde fra Canada.

Hun spurgte, hvad der var af nyt, og jeg fortalte, at Justitsministeren havde målet trække sig, fordi han havde løjet for Folketinget.

»NÅ, FOR personlig vinding eller hvad?«

»Nå, alt tyder på, at han gjorde det i den bedste mening. Resudvalget ville besøge Christiania. PET's informationer led på, at der ville blive ballade – og sam-

tidig advarede PET mod at give Folketin- get denne grund, fordi det kunne bringe PET's Informanter på Christiania i fare, ja, det lyder sært, men her i landet forklarer PET ofte, at tilskyndende uskyldig op- lysning vil bringe sikkerheden i fare, og spørger man hvorfor, lyder svaret, at det er også hemmeligt. Jeg har aldrig hørt om politikere sætte spørgsmålstegn ved PET's vurderinger.

»NÅ, men så var det vel en sag, der var meget vigtig for Folketinget?«

»Det kan jeg ikke ro. Det drejede sig om en udløst til Christiania. Og de tog bare det til en par måneder senere.

»Og det måtte han på? Jeg forstår ikke rigtig, hvilken skade der er sket. De havde vel også udsat besøget, hvis de hav-

de fået den rigtige grund. Mon ikke de havde et horn i siden på ham i forvejen?«

»Det mærkelige er, at han ikke har på- taget sig hele skylden for denne løgn. Det kunne han jo lige så godt – så nu skal to ledende embedsmænd i tjenstligt for- har ledet af en tidligere højestetatsdommer og to andre dommere. De risikerer altså digelse.

»Hvad? Pga. denne sag?«

»Jeg ser for mig, hvordan dommerne alvorligt vil spørge: »Har De, fru departe- mentschef, virkelig været medvirkende til, at resudvalget måtte udsætte et Chri- stiania-besøg i flere måneder?«

»I har da kvikke børn nok her i landet. Mon ikke I kan få et af dem til at råbe: »Sådan har jo ikke noget på.

KRONIKEN

Middelalderlig retspraksis i dansk forskning

NIELS BORREGAARD

THORKILD I.A. SØRENSEN

Tiltroen til en fair rettergang ved den akademiske domstol. Udvalget vedrørende Videnskabelig Uredelighed er helt væk efter sagen om Bente Klarlund, som bør føre til en nedlæggelse af UVU.

'BYG PÅ TILLID – det får vi mest ud af'. Sådan var overskriften på Politikens leder 24. december. Vi er enige, MEN i dansk forskning har vi fået en domstol under Forskningsstyrelsen: Udvalget vedrørende Videnskabelig Uredelighed, i daglig tale benævnt UVU, som nedbryder tillid og dommer efter retningslinjer, der følger af en middelalderlig retspraksis.

Moderne naturvidenskab, ikke mindst den sundhedsvidenskabelige, er kompliceret og kan nu om dage stort set aldrig gennemføres af enkeltpersoner. Forsk- ning på disse områder sker i et samarbejde, ofte i store grupper eller på centre, og på tværs af landegrænser med forskere med forskellige kompetencer. Samarbejdet skal og kan kun bygge på gensidig til- lid. Fraver af tillid er ødelæggende for den konstruktive og kreative hnd, som gennemførelse af forskningssamarbejdet kræver. Det ved vi, og det ved vore kol- leger; men det mener UVU tilsyneladende ikke.

UVU bygger åbenlyst sine vurde- ringer af forskningssamarbejdet på den gamle husbondregel (Christian Vs dan- ske lov af 15. april, 1683, 3rd 19.2), der fort- sat regulerer fordelingen af ansvaret for det udførte arbejde mellem arbejdsgiver og arbejdstager. At være med i et for- skningsprojekt og dermed medforfat- ter på de videnskabelige artikler, som medfører resultaterne af forskningen, har intet med dette forhold at gøre, hel-

VIDENSKABELIG. UVU's dom over professor Bente Klarlund Pedersen er ifølge kronikørerne et bevis på, at udvalget ikke længere kan luges alvorligt. Foto: Jens Dressing

ler ikke, selv om der i øvrigt er et ansæ- telsesforhold mellem medforfatterne. Det er indlysende, at enhver medforfatter har det fulde ansvar for eget bidrag til ar- bejdet.

Der er selvfølgelig også en forventning om et kollektivt ansvar, som er kommet til udtryk i forskellige internationale re- tningslinjer for medforfatterskab, men dette ansvar kan kun bæres med tilliden til, at de andre kan stå inde for deres re- spektive bidrag. Det gælder også de med-

forfattere, der har særligt fremtrædende pladser, fordi de har ydet et forholdsvis stort bidrag. Efter almindeligt gælden- de – men uskreve – regler er den første forfatter, almindeligvis en ung forsker, placeret der som udtryk for en ekstra- ordentlig indsats, og den sidste vil ofte være initiativtageren til og koordinatoren af forskningsprojektet.

Enhver forstilling eller forventning om, at den enkelte forfatter, inklusiv den sidstnævnte, skulle kunne tage et

konkret medansvar for de andres bidrag, der rækker længere end tilliden, ville in- debære, at man skulle kontrollere hinan- des arbejde på måder, der vil være øde- læggende for samarbejdet, og vil i prak- sis være helt umulig at håndhave i de fle- ste forskningsprojekter grundet forskel- ligheden i kompetencer og omfanget af arbejdet. Mister man tilliden til samar- bejdsparterne, skal man selvfølgelig trække sig fra samarbejdet og fra medfor- fatterskabet, og efter publicering af re- sultaterne. Det er måden at stå ved det kollektive ansvar på.

UVU har netop bekendtgjort på dansk og engelsk, at den internationale højt an- erkendte forsker, professor, dr.med. Ben- te Klarlund Pedersen (BKP) er fundet vi- denskabeligt uredelig. Det er en meget hård dom og hårdere, end UVU ser ud til at have gjort sig klart, og det er endda fremsat på fejlagtigt grundlag, som får dommen til at ligne middelalderlig rets- praksis.

HVAD BETYDER Uredelighed omsat til hverdagsprog? At have begæet fejl? Næp- pe; det er som bekendt menneskeligt at fejle. Der kan påvises fejl i næsten alle vi- denskabelige artikler. Betyder uredelig- da sjuksket? Næppe heller. Vi husker alle fra skoletiden, at sjuksket var ærgerlig fejl, som kunne trække karakteren ned, men de gav ikke dumpekarakter. Selv lan- dets fremmeste, Folketinget, regeringen

Uredelighed betyder svindel og bedrag på almindeligt dansk. Det værste, en forsker kan blive beskyldt for

I forskningsver- den er der, og det skal der være, tillid til, at dette sker, når fejlene oplyses. Det er forskningsens vilkår og har naturligvis in- get med uredelighed at gøre. Uredelighed betyder svindel og bedrag på almindeligt dansk. Det værste, en forsker kan blive beskyldt for, i forskerver- den er det karakterdøm. Svindel er en bevidst handling, som fordrer virkelig- heden og bedrager dem, som tror på for- skerens resultater, som jo netop er forsøg på at afsløre virkeligheden så godt som muligt. I forskerkredse er dommen livs- varig og global. Nationalt som Internatio- nalt er man sat i permanent gæbstok

10 | DEBAT

90 til 100-åriges mest almindelige
fornavn er for mænd Hans.90 til 100-åriges mest almindelige
fornavn er for kvinder Anna.

Karl Sørensen/NTA

LÆNGERE LÆRING. På Vorbasse Skole har de indført flerklasser for eleverne i de store klasser. Men spørgsmålet er, om danske elever ville nå længere fagligt, hvis regeringen bestemte, at de skulle begynde tidligere i skole ligesom i andre lande. Foto: Carsten Andersen

Pisa. Mere skolegang giver bedre rangering

Danmark kan lære noget af landene, hvor børn begynder tidligere i skolen.

ANALYSE

I sidste uge offentliggjorde Kraka en analyse om Danmarks placering i Pisa-undersøgelsen, hvor vi blandt andet - hvad selv Politikens At Tænke Sig havde fanget - viser, at mere skolegang giver en bedre rangering.

Analysen blev omtalt på forsiden af Politiken og gav efterfølgende anledning til en del debat i de danske medier.

NICOLAI KAARSEN

Derfor vil vi i Kraka gerne klargøre, hvad analysen egentlig viser, og hvordan vi er kommet frem til resultatet.

Pisa måler 15-åriges kundskaber inden for fagene læsning, matematik og naturvidenskab.

Hvis man ser på OECD-landene, ligger Danmark omtrent i midten - nummer 16-

19 blandt 34 lande, alt afhængigt af hvilket fag man ser på.

De 15-årige Pisa-elever går på forskellige klassetrin. I nogle lande starter eleverne tidligt i skole og har derfor gået længere tid i skole end i de lande, hvor eleverne begynder senere.

Sammenlignet med eleverne fra de fleste andre Pisa-lande har de danske 15-årige gået færre år i skole, fordi de startede relativt sent.

Pisa-scoren måler således ikke kun forskelle i skolekvalitet, men blandt andet også forskelle i, hvor længe børn har gået i skole.

Hvis man justerer for disse forskelle, får man et mere retvisende mål for skolekvalitet. I analysen har vi derfor sammenlignet æbler med æbler ved at justere for, at de 15-årige ikke har gået lige lang tid i skole.

DER ER to hovedresultater i vores analyse:

Den første konklusion er, at hvis man justerer for omfanget af skolegang, ligger Danmark ca. 5-6 pladser højere, end hvad Pisa normalt tillægger, afhængigt af hvilket fag man ser på.

I læsning springer Danmark for eksem-

pel fra en 18.-plads til en 12.-plads; det vil sige, at placeringen går fra at være midt i til at være lidt over middelt.

Den anden konklusion er, at hvis de danske 15-årige var startet et år tidligere i skole, ville de have fået en bedre placering i Pisa.

Afhængigt af hvilket fag vi ser på, ville vi således ligge i top-10 eller lige uden for top-10 i OECD, hvis eleverne var startet 1 år før. De to konklusioner hænger sammen. Når det danske skolesystem ser ud til at være bedre end sit rygte, er det ifølge analysen en konsekvens af, at danske

børn er startet senere end børnene i andre lande, der ligger bedre i Pisa.

Hvis det er korrekt, må vi også kunne lære noget af de lande, hvor børn starter tidligere end i Danmark.

På den baggrund kan man overveje at starte skoleforløbet tidligere, hvis sigtet er at forbedre børns Pisa-færdigheder, når de er 15 år.

Men der er muligvis ulemper ved tidligere skolestart, som ikke er med i analysen. For eksempel kan det måske påvirke børns trivsel at begynde tidligere. Disse potentielle omkostninger skal selvfølgelig

lig vejes op mod fordelene ved den ekstra læring.

I KØLVANDET på debatten foreslog professor Niels Egelund, at børnehaveklasse skal sløjfes og i stedet kaldes 1. klasse. Det kan trække i den rigtige retning. Hvordan når vi frem til de to konklusioner?

OECD, som laver Pisa-testen, beregner, hvor mange point Pisa-scoren øges, hvis en elev går et ekstra år i skole.

Det tal benyttes ofte i Pisa's analyser til at opgøre, hvor mange skole-år en given forskel i Pisa-score mellem to forskellige lande svarer til. Men OECD's estimat kan ikke uden videre bruges til at justere for forskelle i klassetrin. Et års skolegang er nemlig ikke det samme, når man er 15 år, som når man er 6 år.

Det skyldes, at børn er mindre modne,

når de er små, og derfor ikke får helt så meget ud af skolegangen.

For at justere for dette bruger vi tal fra et studie af to hollandske forskere, der måler betydningen af skolestartalder for Pisa-scoren.

Når man fraregner denne effekt, gælder det imidlertid stadig, at et ekstra år i begyndelsen af skolen betyder, at børnene er dygtigere til de ting, Pisa tester for, når de når 15-års alderen.

Analysens konklusioner ændrer ikke på, at der er rum for forbedring af kvaliteten af folkeskolen.

Danmark er et af de lande, der bruger flest penge på skolen, og når man justerer for, hvor mange år børn har gået i skole, er der stadig lande, som har en højere Pisa-score end Danmark, og som vi formodentlig kan tage ved lære af.

Det er blandt andet tilfældet i Finland, hvor de 15-årige ligger i top, uanset om man justerer for startalder eller ej.

Vi håber, at folkeskoleloven vil bidrage til, at de unge bliver bedre rustet fagligt, for de skal vinde i uddannelsessystemet.

Nicolai Kaarsen er økonom og ansat ved tænketanken Kraka

Danmarks rangering i Pisa

	Rangering, hvis elever i samtlige lande var gået samme antal år i skole	Rangering, hvis danske elever startede et år tidligere
LÆSNING	18	12
MATEMATIK	16	11
NATURVIDENSKAB	19	14

Kilde: OECD

Når man justerer for, hvor mange år børn har gået i skole, er der stadig lande, som har højere Pisa-score end Danmark

Det skyldes, at børn er mindre modne,

...Middelalderlig retspraksis i dansk forskning

som uhæderlig, som én, man ikke kan stole på i de helt afgørende dele af forskningen. En dom for ureddelighed kan end- og medføre afskedigelse fra stillinger og tilslidsbevilling i forskerverdenen uden chance for tilbagevenden. I nutidig dansk retspraksis skal straffen stå i rimeligt forhold til forseelsen; kun sikkert påvist svindel og bedrag kan berettige en UVU-dom for ureddelighed. Hvis dommen er afsagt på fejlagtigt eller uoplyst grundlag, er det justitsmord.

To af BKP's tidligere kolleger og samarbejdspartnere har rejst talrige anklager mod BKP for videnskabelig ureddelighed. Næsten alle anklager blev afvist af UVU. Tilbage står nogle punkter, hvor BKP af UVU betegnes som ureddelig, men ingen af dem har skyggen af ureddelighed i sig. Dette får os til at ligne dommen med middelalderlig retspraksis.

1. punkt. BKP dømmes ureddelig, fordi hun ifølge UVU som sidste forfatter burde have opdaget, at en figur, som var lavet af en samarbejdspartner, nemlig Milena Penkowa, var resultat af manipulation. Det opdagede BKP ikke, men hun blev opmærksom på det, fordi alle Penkows videnskabelige artikler blev underkastet en granskning af et internationalt ekspertpanel. BKP tog konsekvensen og tilbagekaldte artiklen - ikke desto mindre dømmes hun nu som ureddelig. Den samme skæbne er ikke overgået en række danske og udenlandske kolleger, der heller ikke opdagede, at Penkowa manipulerede med sine forskningsresultater. Selvfølgelig er det misfornøjet, blev Penkowa promoveret til en doktorgrad, og professorat og en eliteforskerpris, UVU for-

UVU forholder sig ikke til, at mange andre i lang tid ikke kunne gennemskue Penkows manipulationer.

som man skal som udgangspunkt for et hvidt skæbne. Men UVU har handlet fuldstændig korrekt og trukket den pågældende artikel tilbage. Det har intet med ureddelighed at gøre.

2. punkt. BKP har lavet nogle fysiologiske forsøg på raske frivillige forsøgspersoner, som gennemgår fysiske strabadser og under disse udsættes for påvirkninger af deres stofskelette. Der blev i den forbindelse under lokalbedøvelse taget prøver (biopsier) fra forskellige muskler. Dette muskelvæv blev anvendt til at undersøge forskellige effekter af fysisk aktivitet på musklerne, og resultaterne blev publiceret i flere artikler behynde forskellige sider af disse effekter.

Der blev i hver artikel nøje redegjort for forsøgsmetadokumentation, men der blev ikke, i form af de såkaldte krydsreferencer mellem artiklerne indbyrdes, specifikt gjort rede for, at det var de samme forsøgspersoner, der havde lavet krop til. Det fandt UVU kritisk i sin foreløbige afgørelse. For at finde en sprogbug, der kunne danne basis for deres dom, sagde UVU, at dette er at sammenligne

med »konstruktion af data«, og dommen om ureddelighed kom igen. Et meget stort antal danske forskere fra meget forskellige discipliner har skriftligt over for UVU tilkendegivet, at der intet galt er i denne praksis, og at det tilmed vil være uetisk ikke at udnytte et dyrebart indhentet biologisk materiale så meget som muligt, samt - ikke mindst vigtigt - at det videnskabeligt er uinteressant, om materialet er benyttet til andre undersøgelser.

BKP redegjorde i høringsvaret for, at hendes håndtering var i overensstemmelse med gængs praksis og anførte, at mange andre (også) anklagte og medlemmer af udvalget i vidt omfang har anvendt samme praksis. I den endelige afgørelse udsiger UVU nu, at det ikke altid er direkte ureddeligt at udelade krydsreferencer, men for nogle af BKP's artikler vurderer UVU, at der er tale om ureddelighed. Det beror altså helt på udvalgets skøn, hvornår man ved udeladelse af krydsreferencer er ureddelig. Hvilket grundlag, UVU har for at udtale dette skøn, står hen i det uvisse.

UVU burde naturligvis bygge sin vurdering på, at der i forskningsverden er og skal være tillid til, at det vil komme for en dag, hvis sådanne krydsreferencer er afgørende for forståelsen af det videnskabelige budskab. I stedet for at give BKP medhold eller i det mindste lade tvivlen komme hende til gode, skærpes vurderingen i den endelige afgørelse helt uforståeligt med en påstand om, at BKP har handlet forsættigt, fordi hun og hendes advokat ved deres gennemgang har argumenteret for, at der ikke findes regler, der regulerer den fremgangsmåde. Med denne kendelse har UVU skabt

total forvirring, og igen efterligner middelalderlig retspraksis.

3. og sidste punkt. UVU kritiserer, at BKP i et forsøg har udlært nogle analyser på alle forsøgspersoner, mens en enkelt analyse blev udlært på færre personer (hvilket helt korrekt bliver angivet i artiklen), og det medfører en dom for ureddelig udvælgelse af resultater. Var det rigtigt, ville det være ureddeligt; men det er det ikke. Der er tale om, at nogle analyser af praktiske grunde ikke kunne udføres på alle forsøgspersoner, et forhold, der snarere er forskningsreglen end undtagelsen i denne form for forskning.

Dette sidste punkt afslører også en procedurefejl, som burde være helt uatønelig. UVU fremfører en kritik, der ikke har været i høring, hvilket i sig selv strider mod enhver rimelig rets- og forvaltningspraksis. Ydermere fremgår det, at UVU har begået flere sådanne uacceptable procedurefejl, som med rette forfølges af BKP for længelse af medlemmernes mandat udover den lovfæstede tidsramme, fejl i argumentationen som følge af skus i kronologien ved bedømmelsen af artiklerne og vurdering af videnskabelige artikler ud fra regler vedtaget efter udførelsen af det videnskabelige arbejde, hvilket er domfældende på grundlag af regler med tilbagevirkende kraft. Alene disse forhold burde medføre, at UVU trak sin kendelse tilbage.

UVU afsiger på alle punkter en dom, hvis nærmeste sidestykke er domme afsagt af de desværre stadig eksisterende middelalderlige domstole i andre dele af verden. Tiltroen til en fair rettergang er

Der er stor risiko for, at den slags domme vil få konsekvenser for forskningssamarbejdet her i landet, men også for det ofte nødvendige udenlandske samarbejde

helt nedbrudt af denne dom. Der er stor risiko for, at den slags domme vil få konsekvenser for forskningssamarbejdet her i landet, men også for det ofte nødvendige udenlandske samarbejde. Forskere fra ind- og udland ved nu, at samarbejdet med danske forskere indebærer en risiko for at blive involveret i en UVU-sag og dermed for alverden i al fremtid som svindler og bedrager - selv på et åbenlyst fejlagtigt grundlag. Tiltroen er udraderet, og der er næppe tvivl om, at det vil føre til en alvorlig svækkelse af dansk forskning.

UVU har i mange sager siden sin oprettelse heldigvis afvist utallige klager udspundet af kollegiale stridigheder. UVU afviste jo også langt hovedparten af de klager, der var fremsat mod BKP, men den seneste dom viser, at UVU ikke har kendt sin plads.

Ombudsmanden ber derfor nøje gennemgå UVU's forvaltning af sit retsgrundlag, og vores forventning er, at denne gennemgang fører til nedlæggelse af UVU. Det er helt og aldeles uacceptabelt, at vi i Danmark har et udvalg, der kan dømme en forsker for ureddelighed på grundlag af udvalgets eget skøn over, hvad der er god og mindre god videnskabelig praksis, og som helt negligerer den fundamentale tillid, der skal bære det vi-

denskabelige arbejde før og efter publikation af de enkelte resultater. Vi opfordrer til, at UVU erstattes af et organ, der forholder sig til svindel og bedrag efter samme principper, som gælder i nutidig dansk retspraksis, og som følger nutidig praksis i forskningsverden.

Universiteterne har allerede kollegiale udvalg, som bedømmer sager, hvor der rejses tvivl om, hvorvidt god videnskabelig praksis er fulgt. Disse er velfungerende og kan retvisende forskere, der af den ene eller anden grund kan kritiseres, og denne rådgivning giver ikke anledning til en offentlig udhængning af forskeren. I de heldigvis meget sjældne tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om svindel og bedrag, bør der af universiteter, gerne med hjælp fra Forskningsstyrelsen, ned sættes et panel af internationalt anerkendte eksperter, som har kompetence til at vurdere den indklagedes forskningsfelt og viden om, hvor grænser for svindel og fejl som følge af uagtsomhed går.

Dette vil for det første sikre en kvalificeret og upartisk vurdering og samtidig sikre, at konklusionerne, og de konsekvenser, disse måtte få for den indklagede, er i overensstemmelse med international videnskabelig praksis. Et eventuelt retsligt efterspil vil da kunne ske på et fuldt oplyst grundlag og give mulighed for efterlevelse af nutidig dansk retspraksis.

NIELS BORRÉGAARD
THORILD L.A. SØRENSEN